

FARNÍ ZPRAVODAJ

1/2019

PRO FARNOSTI ROUSÍNOV A KRÁLOVOPOLSKÉ VÁŽANY

Moji drazí,

mám velkou radost, že se s Vámi mohu setkat prostřednictvím našeho Farního zpravodaje. Úvodem bych Vám chtěl popřát hodně dobrých zpráv v roce 2019 a především jako Váš farář modlím se spolu s Vámi za požehnání v tomto roce.

Redakční radou jsem byl požádán o úvodní slovo v 1. čísle letošního zpravodaje, což právě činím, aby bylo žádostí učiněno zadost.

Jak všichni dobře víte, jsem mezi Vámi velmi krátkou dobu. Nechci přesně počítat kolik, je to asi půl roku. Určitě si zvykl z Vás klade otázky, jestli už jsem si zvykl na nové prostředí a vůbec na Vás... Osobně můžu říci, že je to už o hodně lepší a pomalu si zvykám.

Začátkem roku 2019 bych chtěl obzvlášť členům farní rady, všem kostelníkům, varhaníkům, ministrantům, katechetkám, akolytům a prostě Vám všem poděkovat za Vaši práci, službu, ať jste se jakýmkoliv způsobem podíleli na chodu farnosti v minulém roce.

Myslím si, že mé poděkování patří i mým předchůdcům – otci Michaelovi a otci Stanislavovi – za jejich dlouholetou práci a službu ve farnostech.

Doufám, že jste si už trochu zvykli na moji řeč a rozumíte mi. Věřím tomu, že jako Váš nový farář a Vy mí noví farníci budeme se vzájemně obohacovat o zkušenosti víry, modlitby a o společné zážitky, které nás teprve čekají.

Nyní je před námi postní doba – čas přípravy na Velikonoce. Po Velikonocích už je jenom krok do prázdnin, ale do té doby nás ještě čeka-

jí společné farní akce. Připomeňme si alespoň některé, např. 1. sv. přijímání dětí, na které se určitě těšíte spolu s dětmi i Vy, rodiče. Jako každý rok je na prázdniny plánován farní tábor pro děti. Dospělí se mohou zúčastnit autobusové pouti.

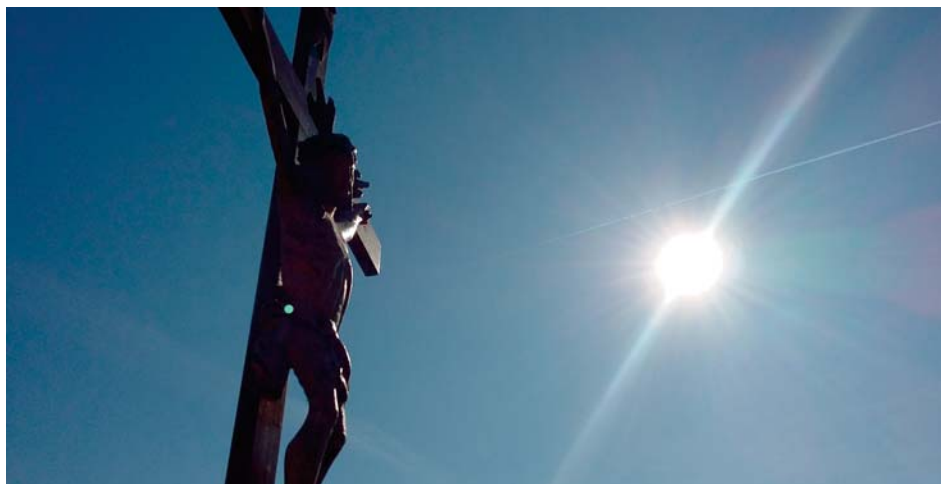
Děkuji dětem, které půjdou letos k 1. sv. přijímání, a také Vám všem rodičům, kteří je v tom podporujete a účastníte se v hojném počtu dětských pátečních mší svatých. Mám z toho velkou radost. Významnou událostí pro naši farnost bude jistě Diecézní misijní pouť, tj. setkání všech rodin, které se angažují v misijní činnosti církve, protože každý z nás by měl být misionářem ve svém okolí, jak to chce papež František v letošním roce, který je zasvěcený misíím.

Spousta z Vás, kteří rádi jezdíte na různé poutě, bude potěšena, protože letos spolu se slavkovskými farníky vyrazíme na pouť do Žarošic. Dále bychom se chtěli s mládeží, se kterou se pravidelně scházíme každý pátek, vydat na výlet na nedalekou Pálavu. Pokud bude dostatečný počet zájemců, chtěl bych se s Vámi vypravit koncem tohoto roku na pouť do Svaté země.

S podrobnostmi všech plánovaných akcí budete včas seznámeni prostřednictvím ohlášek na nedělních mších svatých.

Závěrem Vám všem přeji příjemně strávené chvíle při četbě tohoto zpravodaje.

Za Vás všechny se modlím a přeji požehnaný čas.
Váš Ondra – farář

Rok velkých a převratných událostí (nejen) v kostele sv. Václava

Tak nějak chronologicky se pokusím připomenout, co se dělo nejen v kostele sv. Václava v uplynulém roce.

Mnohých akcí jsem se zúčastnil, na některé nezbyl čas nebo síla. Hned jak jsme si trochu odpočinuli od vánočního shonu, někteří vyrazili na zimní ukliďnění na poutní cestu do Křtin. Několik jedinců pěšky a mnoho auty, kterými na cestu zpět neopovrhli mnozí „pěšáci“. Krásný zimní den, krásné poutní místo. No, jak to mohlo dopadnout – skvělý zážitek. A také povzbuzení k přípravě masopustu – již tradiční akce před postem, kde jsme se poveselili, poslechli krásné tóny lidových a jiných písní, zhlédli audiovizuální pásmo a hurá do postní doby a do příprav na Velikonoce. Mnozí z nás si byli v postě poslechnout zajímavé vyprávění manželů Čechových z jejich dobrovolnického pobytu mezi potřebnými dětmi v Ekvádoru, kde bylo poutavé vyprávění doplněno i jejich zážitky po hurikánu, z Kuby. Asi za měsíc na to se konala v Záložně velmi zajímavá přednáška o Františku Sušilovi.

A již tu byly Velikonoce, to největší, co v roce slavíme. Možná se někomu zdá trochu morbidní, že si připomínáme „justiční vraždu“ našeho učitele a spasitele. Ano, je to tak. A proč? Abychom si plněji uvědomili, co nám přinesl. Na sobě nechal demonstrovat, jak vypadá lidská zloba. A jak je krásné ji vyměnit za lásku. Mnohdy nám slovo láska již vyčpělo a neumíme je aplikovat do života. Chybí nám elán, chybí nám síla k rozdávání. Stále si myslíme, že my máme největší problémy, my neseme největší kříže atd. Zkusme se od tohoto myšlenkového marastu oprostít. Nežijme jako většina lidí v této šílené společnosti. Buďme hodní a dobří. Nic za to nečekejme. Nikdo z nás stejně nic nedostane, vděku se nedočkáme. A proč to dělat? Protože je to správné a my jsme uvěřili Kristovu učení a ten nás nabádá k dobru a to, co slibuje, za to stojí. Co vy na to? Usmívejme se jeden na druhého a přejme každému úspěch, slávu a vše jen dobré. Věřte, že to každého z nás posílí.

Prožili jsme Velikonoce a již bylo třeba se ►

Kostel sv. Václava – dětská půlnoční mše

rychle se připravovat na Noc kostelů. Byl tematicky zaměřen na svěťce a patrona našeho kostela, na sv. Václava. Představím zde první slova, která zazněla po utichnutí zvonů, které se symbolicky rozezněly v našem Václavovi. Zamysleme se chvílečku nad tímto vstupním projevem:

„Asi nebudeme následovat tohoto svěťce zrovna ve statečném hájení českého území, ani nebudeme připravovat přímo z vlastní vinice nápoj k slavení eucharistie. Jak tedy následovat dědice české země? Na pomoc nám přicházejí slova známé kancionálové písně: „Nikdy nezaahyne národ..., dokud bratr bude bratru odpouštět.“

Silná slova. Celý večer se nesl v tomto duchu. Otec Stanislav, již tradičně, velmi kultivovaně, včetně a odborně promluvil o kostele a svěťci. Poslechli jsme si varhany, které rozezněl Filip Šmerda, poté zazněly písně v podání olšanského sboru „Maria zástíta“. Maličká přestávka na prohlídku vystavených bohoslužebných věcí a již dále v programu. Následovalo představení amatérského náhodného divadelního seskupení naší farnosti Adar. Předvedlo nastudovaný divadelní kus a jak jinak než ze života sv. Václava. Poté již přišla pokojnější část. Za zvuku šumícího moře jsme svou mysl a duši zklidnili a dovedli jsme tento krásný večer do konce.

A blížil se konec školního roku, a tak byl jako tradičně na faře uspořádán pro radost dětí těšících se na prázdniny táborák.

Tou dobou již bylo známo nebo se proslýchalo, že nastane zemětřesení v obsazení našich duchovních. Důstojní pánové byli od nás odvezeni, aby Boží slovo hlásali jinde. Těžko se loučí s lidmi, kteří vám za mnohá léta přirostli k srdci. Nedopustíme, aby se nám ztratili podle hesla „sejde z očí, sejde z mysli“, modleme se za ně a setkávejme se s nimi v myšlenkách a klidně i fyzicky. Zanechali zde mnohé, jak jsme si řekli na rozlučkovém odpoledni.

Uplynuly prázdniny, skončilo léto, přišel nový pan farář, který byl uveden do našich farností, a byly tu hody. Nejprve ve Slavkovicích, kde tradiční mši svatou v parčíku již odsloužil on, o. Ondřej. I když tu byl krátce, bez velkých příprav se tohoto úkolu zhostil velice důstojně. A proč? Je to jednoduché, mnohá léta sloužil na jihu, kde hody jsou také, tak jej to nemohlo vyvést z míry. A druhý den obdobná akce, a to

ve farním kostele v Rousínovci hodová mše.

Rok se blížil ke svému konci. Ještě před adventem jsme si mohli pěkně prožít koncert nazvaný Vyšla hvězda na kraj světa. Slovem provázal muzikant a zpěvák Luděk Běťák, a tak i díky němu jsme si letošní 150. výročí úmrtí Františka Sušila mohli připomenout pásmem písní v podání folklorních souborů Tetky z Kyjova, Mužský sbor z Kyjova, Zpěvulenky z Čeložnic, Děcka ze Skoronic a Cimbálové muziky Jury Petru.

A byl tu advent. Jako tradičně na dětskou mši přišel sv. Mikuláš dětem i dospělým připomenout důležitost dobrého srdce a umění se rozdělit a obdarovat toho druhého a to nejenom hmotnými věcmi, ale zejména dobrým a povzbudivým slovem a skutkem. Ani jsme se nenadáli a byly tu Vánoce. Štědrý den děti přivítali tzv. „dětskou půlnoční mší“. Hojně navštívěnou. Děti si připravily kratičkou scénku z narození Krista a celou mši svatou vládlo radostné povědomí narození malého Ježíška. Radost dětí byla znatelná v každé tvářičce. Další den zase přišly všechny děti pomoci na náměstí, na tzv. Živý betlém – vystoupení, které nastudovala divadelní skupina Adar. V těsném sledu vystoupil sbor Danielis, aby nás obdařil krásnými zpěvy a přinesl nám do duší klid a mír.

Po krátkém shrnutí akcí, které se konaly nejen v našem kostele v roce 2018, bych Vám chtěl nyní podat několik dalších informací týkajících se přímo našeho kostela sv. Václava.

V našem kostele bylo 16 křtů, 8 pohřbů, 1 svatba a 13 dětí přijalo I. sv. přijímání.

Díky vaší štědrosti se na pravidelných sbírkách vybralo celkem 212 406 Kč. Farníci našeho kostela ale také podpořili účelově vyhlášené sbírky, které se plně odvádějí na vyhlášený účel. Na sbírku Haléř sv. Petra se vybralo 5 000 Kč, na misie 7 340 Kč, na charitu bylo odesláno 4 100 Kč, na bohoslovce 4 200 Kč a do fondu PULS na podporu kněží a pastorační diecéze šlo 3 400 Kč. Při sbírce Misijní koláč naši farníci přispěli částkou 3 001 Kč a na obnovu válkou poničené Sýrie jsme pomohli částkou 6 330 Kč. Samostatní dárci dali na potřeby našeho kostela celkem 20 000 Kč.

Na provoz našeho kostela jsme museli vynaložit tyto částky: za spotřebu plynu jsme zaplatili 25 946 Kč, za spotřebu elektrické energie 14 500 Kč, za spotřebu vody a za srážkovou

vodu 11 021 Kč, za květiny na výzdobu našeho kostela jsme dali 5 425 Kč, částku 31 051 Kč jsme vynaložili na opravy, částku 4 490 Kč jsme věnovali na služby spojené se zajištěním Noci kostelů, na fond PULS na podporu kněží a pas-toraci diecéze jsme přispěli částkou 28 402 Kč a 8 106 Kč stál nákup bohoslužebných předmětů a drobný materiál. Abychom měli náklady úplné, musíme do nich započítat ještě odpisy budov ve výši 91 600 Kč.

A tak se přenesl celý rok.

ŽILI JSME, NEBO JSME ŽIVOŘILI? Co myslíte? Byl rok úspěšný a naplněný nebo ne? Dal nám uplynulý rok zejména podnět k tomu, abychom byli zase o kousek blíží k nebeské slávě?

Pokud je naše odpověď ano – radujme se. Pokud nevíme, najděme příčinu, anebo nejlépe mějme radost z každé minuty, kterou můžeme být na tomto světě. Nezaměstnávejme mysl maličkostmi a zbytečnostmi. Prostě žijme! Spolehněme se na Boha a ten nám cestu ukáže.

Jiří Pleva

Kostel sv. Maří Magdalény – Živý betlém

Kostel sv. Maří Magdalény

V roce 2018 jsme vzpomínali 100 let od vzniku Československa a u nás v Rousínově jsme si také připomněli 150. výročí od úmrtí významného rodáka, kněze, profesora teologie, národního buditele, významného překladatele, spisovatele a básníka a především sběratele a vydavatele národních písní P. Františka Sušila.

Některé z akcí konané k těmto výročím se rovněž odehrály i v našem kostele sv. Maří Magdalény.

Předpokládáme totiž, že P. František Sušil náš kostel dobře znal, vždyť bydlel přes ulici v domě č. 26, ale o tom až dále.

Nyní však po pořádku. Dne 14. ledna 2018 jsme mohli prožít krásné chvíle při svátečním koncertu Martina Doležela, kterého doprovázel na klavír Ondřej Špaček. Největší překvapení nás však čekalo na závěr koncertu, kdy si Martin Doležel i se svými hosty Kateřinou Švejnovou a P. Stanislavem Pacnerem „vystříhli“ nádhernou píseň Hava Nagila (Radujme se). Jednalo se o hebrejskou lidovou píseň často zpívanou na oslavách. Tato svěží melodie nenechala nikoho chladným a všichni její provedení odměnili dlouhotrvajícím potleskem.

Již 8. dubna byla příležitost přijít si do našeho kostela poslechnout program duchovní hudby a slova na počest P. Františka Sušila. Na varhany zahrál absolvent pražské konzervatoře varhaník Alfréd Habermann a zpíval David Kříž. V průvodním mluveném slově P. Michael Macek hovořil o tom, jak evangelium inspiruje hudební tvorbu. Na závěr nám zazpíval pěvecký sbor řízený Davidem Křížem a všichni účinkující byli odměněni dlouhotrvajícím potleskem.

Dne 31. května, tedy přesně v den výročí úmrtí, se konala v kostele sv. Maří Magdalény zádušní mše za P. Františka Sušila. Při této významné chvíli zahrál na varhany doc. Jan Král, hudební pedagog, kterého již dobře známe a jehož hra na varhany je opravdu brilantní.

17. června se v našem kostele uskutečnil opět sváteční koncert Martina Doležela, tentokrát za doprovodu Jaroslavy Luklové (varhany) a Ondřeje Špačka (piano). Koncert byl opravdu pěkný a výkon Martina Doležela i jeho hostů perfektní. Svou samostatnou instrumentální skladbou se blýskl i pianista Ondřej Špaček.

Naši patronku kostela sv. Maří Magdalény jsme tentokrát oslavili také přesně v den jejího svátku 22. července. Krásný sluneční den jsme opět strávili při vínečku a koláčkách po slavnostní mši svaté, kde jsme nejvíce probírali blížící se odchod našich kněží o. Michaela a o. Stanislava a příchod našeho nového duchovního správce.

Ten den nastal 19. srpna, kdy nám náš děkan Mgr. Milan Vavro představil při nedělní mši svaté našeho nového kněze P. Andrzeje Wasowicze.

S otcem Ondřejem jsme významný den 100. výročí vzniku Československa na den přesně oslavili v našem kostele modlitbou za vlast, o hudební podporu se postaral olšanský pěvecký sbor.

V závěru roku a počátkem roku 2019 se odehrálo v našem kostele několik dalších akcí, které je nutné připomenout.

25. prosince jsme se opět mohli zúčastnit Živého betléma před naším kostelem díky obětavosti organizátorů Jiřího Plevy a Evy Modlitbové, ale také všech ostatních účinkujících a hudebního doprovodu, kteří nám připravili krásný zážitek připomenutím příchodu našeho Spasitele na tento svět. Mohu říct, že jsem viděl všechny předchozí Živé betlémy, ale pokaždé musím konstatovat, že je tento příběh

nějakým způsobem jiný než minule, a tentokrát se obzvláště povedl. Ještě jednou velký dík.

26. prosince se uskutečnilo v našem kostele jako již tradičně vystoupení SPS Sušil (umělecká vedoucí Pavlína Němcová) s písněmi s vánoční tematikou a opět s nimi vystoupilo také brněnské hudební uskupení Těžké Harmonično (vedoucí Adéla Němcová). V rámci koncertu se představil i David Kříž, který sólově přednesl koledu Tichá noc a zazpíval si i s oběma sbory na závěr. Byl to pěkný zážitek a zejména mladí zpěváci (Těžké Harmonično) překvapili svým nasazením.

Nedá mi to, abych nezmínil ještě dva koncerty s vánoční tematikou, které byly pořádány počátkem roku 2019. Bylo to vystoupení cimbálové muziky Kalečnick pod vedením Pavla Švejnohy dne 6. ledna 2019 a recitál Martina Doležela dne 12. ledna 2019. Zažil jsem oba koncerty a můžu říct, že byly nádherné. Překvapil mě zejména Kalečnick, krásný koncert s brilantním zpěvem Kateřiny Švejnohové, Jany Ševčíkové a Ivony Kalábové, výborně vybrané písně, perfektní zážitek.

Martin Doležel to má těžší, protože se od něho vysoká kvalita již samozřejmě očekává. Ale tentokrát se dá říct, že ho také významně podpořili ostatní účinkující, zpěváci Kateřina Švejnohová, Karolína Svobodová a Jakub Hádek. Rovněž sedmičlenná doprovodná kapela byla výborná, takže výsledek předčil očekávání a všichni sklídili od přítomných zasloužený dlouhotrvající potlesk.

Jak vidíte, tak se toho v roce 2018 a začátkem roku 2019 v našem kostele událo docela dost.

Dále je nutné zde uvést, že i v roce 2018 pokračovaly opravy věže našeho kostela. Další informace o této významné opravě jsou uvedeny v samostatném článku tohoto zpravodaje.

V našem kostele byl v uplynulém roce 1 křest, 1 svatba a 6 pohřebních obřadů.

Na provoz kostela bylo při pravidelných sbírkách vybráno celkem 170 836 Kč. Dále naši farníci také podpořili účelové sbírky, a to celkovou částkou 38 951 Kč. Z toho na sbírku Haléř sv. Petra se v našem kostele vybralo 5 425 Kč, na bohoslovce 6 625 Kč, na misie 8 300 Kč, na charitu 5 840 Kč, na diecézní fond PULS odešlo 5 709 Kč a sbírka Misijní koláč byla podpořena částkou 2 167 Kč. Přispěli jsme také na obnovu válkou zničené Sýrie částkou 7 052 Kč.

Dar na opravu věže činil 50 000 Kč. Město Rousínov uvolnilo na tuto akci částku 410 000 Kč a z fondu na obnovu kulturních památek Ministerstva kultury se podařilo zajistit 1 100 000 Kč. Rovněž Jihomoravský kraj přispěl částkou 270 000 Kč.

Za provedené práce v roce 2017 na opravu věže bylo zaplacen 1 833 405 Kč. Tato částka byla uhrazena především z výše uvedených dotací a z peněz farnosti.

Z pravidelných sbírek přispěl náš kostel částkou 27 845 Kč na diecézní fond PULS, který byl zřízen na podporu kněží a pastorači v diecézi. Náklady na spotřebu plynu činily 17 818 Kč, za elektřinu jsme platili 4405 Kč a za vodu a srážkovou vodu 8816 Kč. Na květiny pro výzdobu kostela jsme vynaložili částku 9407 Kč. V souvislosti s opravou věže kostela jsme museli nechat vypracovat plán bezpečnosti práce, za který jsme zaplatili 3500 Kč. Zbývající náklady 1 967 Kč představují náklady na bohoslužebné předměty a za poštovné. A abychom měli náklady úplně, musíme připočítat ještě odpisy majetku ve výši 50 000 Kč.

Všem štědrým dárcům, kteří přispívají na

potřeby kostela i na účelové sbírky, patří upřímně Pán Bůh zaplat.

Rád bych také poděkoval všem z vás, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na tom, abychom se v našem kostele cítili dobře a mohli důstojným způsobem slavit mše svaté a účastnit se bohoslužebných obřadů.

Velký dík patří panu Janu Urbánkovi, který svědomitě vykonává funkci kostelníka, Helence Soldánové a paní Jančíkové za varhanní službu. Mockerát díky ministrantům a lektorům. Velké díky patří Evě Nedorostkové za praní bohoslužebného prádla a zapisování úmyslů ke mším svatým. Také děkuji všem ženám, které pravidelně provádějí úklid kostela a všem, kteří nosí ze svých zahrádek květiny na výzdobu kostela. Velké poděkování také paní Jence Tomanové, která se stará o květinovou výzdobu našeho kostela.

Samozřejmě, že děkovat je třeba zejména našim kněžím, otci Michaelovi a Stanislavovi a od 19. srpna 2018 otci Ondřejovi, kteří nám umožňovali přijímat svátosti a posilovali nás ve víře.

Do roku 2019 bych vám všem chtěl popřát zejména pevné zdraví a hojnost Božího požehnání.

Václav Slovák

Rok 2018 v kostele sv. Barbory ve Velešovicích

Když jsem na konci svého příspěvku v loňském Farním zpravodaji přála všem požehnaný rok 2018, ani jsem netušila, co nám všem přinese tento „osmičkový“ rok. Až nyní s odstupem času musím Stvořiteli poděkovat za blahou nevědomost, s jakou nás vysílá do budoucích dní, týdnů, měsíců i roků. Ale také za to, že On, vědoucí vše, nás na našich cestách neopouští a je s námi, ať zažíváme radosti a smutky, výhry a prohry, naděje i beznaděj, dobré i zlé. Kdo s dětskou důvěrou a hlubokou pokorou umí po všem prožitém říci *Bud vůle tvá*, ten zakusí Jeho přítomnost a oporu i tam, kde by ji nehledal.

Naše farní společenství v loňském roce obdrželo množství velikých darů, které nás zase nějak přiblížily k Pánu. Je třeba poděkovat za podporu a službu našim kněžím o. Michaelovi a o. Stanislavovi, kteří nás po část tohoto roku provázeli. Byl jsou již ve svých nových působících, nemohu nepřipomenout jejich velký podíl na všem, co se v našem kostelíku událo.

Na začátku roku jsme obnovili tradici prv-

ních pátků zasvěcených Božskému Srdci Ježíšovu. Zásvětná modlitba, adorace, chvály a prosby, to vše za doprovodu naší scholy a přímlov našich kněží. Pro některé zapomenutá a znovu obnovená tradice, pro mnohé nová zkušenost a pro všechny příležitost k další formaci našeho duchovního života. Velké poděkování patří schole a scholičce pro naše nejmenší, kteří nás provázejí i u jiných příležitostech.

Do postní doby jsme vstoupili s *křížem, znamením naděje*. Kříž ve nás a také kolem nás – by se dalo nazvat postní putování dětí a také dospělých po místech v našem okolí, kde kříž stojí a jsou *němými, a přesto výmluvnými* svědky dob minulých, nesoucí své příběhy a poselství.

Zvolená forma hry, kdy do obrázkového lepoplenu plného křížů v našem okolí měly děti, když místo navštívily, opsat nápis na kříži a označit svoji přítomnost razítkem, zaujala i rodiče a prarodiče tak, že se na místa stojících křížů z našeho okolí vypravili. Také každý pátek postní

doby věnovaný jednomu z těchto křížů s výkladem o Stanislava se zkušeností historika byl hlubokým zážitkem. Také zde si s odstupem času můžeme uvědomit, jaká znamení nás v životě provázejí a jaký směr nám udávají. Od kříže až k naději.

Doba postní nás znovu vyzvala k účasti na křížové cestě před každou páteční mší svatou, pokračovali jsme v započaté tradici těchto pobožností s aktivní účastí rodičů, prarodičů a dětí.

Velkou událostí pro nás a naše nejmenší byly v loňském roce dětské páteční mše svaté. A znova forma hry, naslouchání příběhům a podobobenstvím, kdy o Stanislav provázel všechny účastníky dary Ducha svatého. Ruku na srdce, kdo z nás dospělých by je všechny vyjmenoval a kdo by je dokázal jednoduše přiblížit? Dovolím si malou rekapitulaci. Sedm darů Ducha svatého a sedm pátečních výkladů:

1. Dar moudrosti – na krátkém příběhu se dovídáme, že tento dar neznamená být chytrý a vychytralý, ale moudrý, chápat věci a uvažovat o nich v duchu Stvořitelova díla, jak dobrý a laskavý je Bůh.

2. Dar rozumu – být schopen o věcech Božích přemýšlet, chápat je a rozumem poznávat, poznávat Boha v sobě a také v druhých lidech, které ve svém životě potkávám.

3. Dar rady – znamená umět se správně rozhodnout v nejrůznějších životních situacích, přiklánět se k dobru a dávat dobrý příklad svému okolí.

4. Dar síly – neznamená mít svaly, ale mít sílu odolávat pokušení ke zlému, jít správnou cestou ke Kristu a také mít sílu o Bohu svědčit ve svém životě.

5. Dar umění – znamená pro nás v životě umět se na svět kolem nás dívat jako na dílo Stvořitele, vše, co učinil, je dobré a krásné. Bůh je dobrý a krásný, jako celé Jeho stvořitelské dílo.

6. Dar zbožnosti – znamená, abychom svým životem žili víru, zvali Boha do svého středu, modlili se k Němu, děkovali za všechna obdarování, dokázali Bohu odevzdat vše, co nás tíží. Je to schopnost žít podle Boží vůle, říci Bohu vědomě Buď vůle tvá.

7. Dar bázně Boží – neznamená obavu před Bohem trestajícím, ale poznat Boha jako milujícího a odpouštějícího Otce. UVědomit si, že Bůh je velký, přesahuje nás, je hodný úcty.

Proto vědomě před Bohem poklekejme a zehnejme se znamením kříže.

Jak krásné byly *hodiny náboženství* pátečních výkladů nejen pro naše nejmenší, ale i pro nás dospěláky.

Na tomto místě patří velké díky všem, kteří se podílejí na jakémkoliv duchovní formaci našeho farního společenství, a že jich není málo. Jistě ne úplným výčtem připomenu alespoň některé: modlitby členů živého růžence, modlitby matek a modlitby otců, májové pobožnosti, třídní modlitební triduum, již tradiční 24hodinové čtení Písma svatého, pobožnosti prvních pátků, účast na znovuobnovené tradici pěší pouti k Panně Marii Sedmibolestné na Lutřsték, loňská letní pěší pout do Bukovinky, děkonná mše za úrodu, hodová mše svatá a mnohé další. V loňském roce jsme také slavili mši svatou spojenou se sbírkou Misijní koláč a na podzim to byla Misijní neděle. Děti přinášely dary za jednotlivé světadíly, byly proneseny přímlyvy a o doprovod se zasloužila schola dospělých i dětí. Za zmínku také stojí slavení svátku Svaté rodiny s obnovením manželských slibů. Květina, předaná mužem své ženě před oltářem, je hmatatelným připomenutím slibu *lásky, úcty a věrnosti*. Děkuji všem, kteří se podílejí na přípravách, a také všem, kteří nás podporují účastí a modlitbou.

Chtěla bych také poděkovat všem, kdo se o náš kostel starají a vytvářejí nám podmínky k trávení času v domě Božím. Děkuji kostelníkům, varhanici, schole i scholičce, děkuji skupinkám žen za úklid, za květinovou a další výzdobu, za starost o mešní roucha, za dary finanční i dary modliteb za naše společenství. Chci také poděkovat za domácí zázemí v rodině Mazlových, kteří vytvářejí prostor pro zkoušky scholy a také pro dětské dílničky našich nejmenších. Chtěla bych touto cestou pozvat ty, kteří cítí, že by se mohli aktivně zapojit, jen se ještě stydí a nemají odvahu někomu oslovit. Všichni, kdo chtějí být jakkoliv nápomocni, jsou vítáni.

Nezastírám, že loňský „osmičkový“ rok byl pro nás i rokem smutku a loučení. Když 15. června 2018 po páteční mši svaté přistoupil o Stanislav k ambónu a s chvějícím se hlasem řekl: „Aleluja. Přiblížilo se nebeské království. Chci vám oznámit, že jsem od září přeložen do jiného působiště“, zůstali jsme jako opaření.

A když nám následující neděli totěž oznámil i o. Michael, zavládl dvojnásobný smutek, obavy, nejistota. Co bude, kdo k nám přijde, co bude s naším společenstvím? A nebyla to právě ta chvíle, kdy v duchu daru zbožnosti řekneme vědomě *Bud' vůle tvá?*

V neděli 19. srpna 2018 nám byl slavkovským otcem děkanem Milanem Vavrem uveden do úřadu nový kněz o. Andrzej Wasowicz. Na tomto místě je třeba poděkovat za kněze, že naše farnosti nezůstanou opuštěné. Je před námi období vzájemného poznávání, tolerance a respektu.

Změna kněží v našich farnostech zákonitě přinesla i změny v časech a také v četnosti mši svatých. Budme shovívaví k těmto změnám, hledíme na nich zejména to pozitivní a tam, kde nestačí časové možnosti kněze, využijme nabízené společenství modlitby, adorace, čtení Písma a všech nabízených forem z rukou laiků. Dovolím si opět použít myšlenku a výzvu o. Stanislava: *„Nebojte se ztrácet čas s Bohem modlitbou.“* Mottem uplynulé doby adventní byla modlitba *Rosu dejte nebesa šůry* a celou dobou adventní nás provázel obraz suchého pařezu, který se pod kapkami našich modliteb, obětí, sebezapírání a skutků lásky postupně zeleňal a v den narození Ježíška rozkvetl velkým květem Boží lásky k nám. Stejně tak bych přála nám všem, abychom nejen v době adventní plni-

li své úkoly v přítomnosti darů Ducha svatého, a věřím, že naše farní společenství rozkvetne stejně v takové květy lásky k Bohu i bližnímu.

A nyní několik informací:

V uplynulém roce bylo v našem kostele pokřtěno 8 dětí a byly vykonány 4 pohřební obrady.

Na dobrovolných sbírkách a příspěvcích na provoz kostela bylo vybráno celkem 160 120 Kč. Dále naši farníci přispěli na účelově vyhlášené sbírky celkem 28 327 Kč. Z toho na sbírku Haléř sv. Petra to bylo 4 075 Kč, na bohoslovce 4 100 Kč, na misie 6 787 Kč, na charitu 6 080 Kč, na podporu fondu PULS 3 925 Kč a při sbírce Misijní koláč 3 050 Kč. Na pomoc válkou zničené Sýrie se šla částka 3 360 Kč. Do celkových příjmů kostela se příznivě promítá i dar ve výši 85 000 Kč.

K významným nákladům za rok 2018 patří pořízení nového ozvučení kostela za 80 597 Kč. Náklady na provoz našeho kostela sestávaly v roce 2018 zejména z nákladů na elektrickou energii 6 555 Kč, na spotřebu plynu 9 074 Kč a na drobný materiál a květiny ve výši 3 822 Kč. Na potřeby brněnské diecéze na podporu kněží a pastorace šlo 22 833 Kč.

Přeji všem požehnaný rok 2019, pokoj a naději do našich srdcí.

Ilona Rulišková

Oslava svátku svaté Barbory, patronky kostela ve Velešovicích

Nově přichozího a prostředí neznalého návštěvníka našeho kostelíku jistě napadne otázka, komu je tento zasvěcen. U vchodu a ani nikde jinde nelze nalézt nějaký popis, a tak se snaží z rozmístěných soch či obrazů dovodit patrona či patronku našeho kostela. Pohled takto hledajícího jistě spočine na velkém ústředním obraze umístěném za hlavním oltářem. Návštěvník znalý alespoň trochu ikonografie zjistí, že je zde vyobrazeno 14 svatých pomocníků v nouzi. Pozorovateli určitě neunikne, že ústřední postavou obrazu, kolem které jsou další pomocníci, je svěřice s kalichem a hostií v jedné ruce a mečem v ruce druhé. Z těchto atributů je možné poznat, že patronkou našeho kostela je svatá Barbora.

Svatá Barbora je patronkou horníků, dělo-

střelců, stavitelů, architektů, zvonářů, kovářů a kameníků, je ochránkyní dívek, zajatců, obětí důlních neštěstí a závalů, záštitou proti ohni a bouřce. Je tedy velmi „zaměstnanou“ světicí s širokým spektrem povolání a potřebných v nouzi.

Svátek svaté Barbory v kalendáři připadá na 4. prosinec, kdy tento již zimní měsíc mnoho nepřeje nějakým venkovním slavnostem a tradičním hodům. Přesto, anebo právě proto jsme se rozhodli svátek svaté Barbory znovu oživit a ukázat, že i svěťci zimního období si zaslouží oslavu a poděkování za ochranu a přimluvu v nebi. V minulých letech se oslavy nesly ve skromnějším duchu, ale vždy se na sv. Barboru vzpomnělo alespoň zpěvem písně, kterou k její oslavě složil a hudebně dokreslil velešovický ►

Kostel Velešovice – svátek sv. Barbory

rodák a učitel pan Josef Švejnoha. Letošní oslavy připadly na neděli, která byla zároveň první nedělí adventní, a tak jsme oslavou svátku patronky našeho kostela zároveň vkročili do doby adventní, do doby přípravy na narození Ježíše Krista.

Celý víkend se v naší obci nesl v duchu Svatobarborských slavností, které za podpory obecního úřadu a místních stárků započaly v sobotu posezením a zpěvem s cimbálovou muzikou, v neděli pokračovaly slavnou mší svatou v kostele a završením bylo rozsvěcení obecního vánočního stromu za účinkování dětí ze základní školy.

Farní společenství se na slavnostní mši svatou důkladně připravilo. Chtěli jsme, aby se jednalo o důstojnou oslavu svátku patronky kostela a zároveň aby se vytvořil prostor pro setkání farníků místních i pozvaných z jiných kostelů naší farnosti.

Slavná nedělní mše svatá začala průvodem ministrantů a kněze se soškou sv. Barbory za zvuků dechové hudby z Veselí na Moravě, kdy byla poté soška umístěna na předním místě v kostele. Kapela nás provázela celou mší svatou, mimořádným zážitkem byly její vstupy v okamžiku Proměňování a Pozdvihování. Mše svatá byla sloužena za farníky a přímluvy přednesli zástupci velešovických stárků. Vzácně se tak v kostele snoubila atmosféra hodová s náde-

chem doby adventní, kdy na adventním věnci svítila první zapálená svíce. Závěrečné kněžské pozhěnnání se neslo v duchu přímluvy k patronce kostela a za doprovodu kapely byla zazpívána mariánská píseň.

Jak ke správným hodům patří, byla po mši svaté příležitost k pohoštění v podobě koláčů a vína. Farníci si mohli víno nejen ochutnat, ale také zakoupit výběrem z několika druhů pro své blízké doma. Lahve s vínem byly ozdobeny mašličkami s obrázky svaté Barbory, které pro tuto příležitost vyrobily děti v domácích dílničkách. Jako sladkou odměnu děti dostaly perníkové kostelíčky.

Našla se také příležitost pro zakoupení dárku trvalejší hodnoty, z oblasti duchovní literatury, knížek pro nejmenší, dále adventní kalendáře, obrázkové puzzle, záložky do knih, papírové betlémy a další zboží z Karmelitánského nakladatelství. Na památku si mohli přítomní odnést obrázek sv. Barbory s modlitbičkou nebo obrázek v podobě magnetky. Milou upomínkou na tento den byly také větvičky třešní, tzv. barborky, které si farníci rádi vzali domů s nadějí, že jim do Štědrého dne vykvetou. I přes chladnější počasí se oslavy svátku sv. Barbory vydařily a bude jen na nás, jak tradici udržíme a předáme dalším generacím našeho farního společenství.

Ilona Rulišková

Kostel Habrovany – svěcení kříže

Habrovany – kostel Nejsvětější Trojice 2018

Začátek roku jsme zahájili již tradičně Tříkrálovou sbírkou.

Na jaře jsme se potom pustili do poslední fáze oprav, zahrnující dokončení venkovních omítek, zadláždění vstupu do kostela a repasi kovové brány, včetně jejího nového uložení.

Tyto práce se podařilo dokončit zejména díky příspěvku z Ministerstva kultury, díky příspěvku obce Habrovany, dále ze zdrojů z veřejné sbírky a z vlastního podílu farnosti. Celkový objem finančních prostředků využitých v roce 2018 je 782 531 Kč. Ještě jednou díky všem, kteří pomáháte.

Domnívám se, že na současný vzhled kostela můžeme být opravdu pyšní. Kdo z Vás si pamatují rozpadlé kamenné schody, bránu, kterou nebylo možné otevřít nebo potom zase zavřít a oprýskanou omítku kostela, musejí být současným stavem potěšeni.

Jak jsme psali před rokem, skupina uměleckých kovářů pod vedením Jana Korčiana z Habrovan vykovala neobvyklý kříž, který již jen čekal na svoje osazení v areálu kolem kostela. Ještě společně s otcem Michaelem bylo vybráno místo pro kříž, který byl slavnostně odhalen a požehnan v sobotu 22. září. Krásné zářijové počasí podtrhlo nádhernou atmosféru shromáždění kolem kříže, který je netypicky osazen do neopracovaného kamene z blízkého kamenolomu v Lulči.

Při této vzácné příležitosti byla také možnost navštívit kostelní věž, což využilo opět mnoho z Vás. Setkání oživilo hudbou a zpěvem zpěváci z Olšan a nám všem se měl také možnost tak

nějak neoficiálně představit a blíže se s námi setkat náš nový duchovní správce otec Andrzej.

V prosinci bylo možné (jako již tradičně) navštívit vánočně nazdobený kostel, poslechnout si krátké koncertní vystoupení olšanského pěveckého sboru a odnést si domů Betlémské světlo.

V roce 2018 byl v našem kostele 1 křest, 1 svatba a vykonáno 5 pohřebních obřadů.

Při pravidelných sbírkách bylo vybráno na provoz celkem 41 124 Kč a na účelových sbírkách celkem 5 798 Kč. Z toho na Halě sv. Petra bylo vybráno 1 030 Kč, na charitu 1 205 Kč, na bohoslovce 620 Kč a na válkou poničenou Sýrii bylo vybráno 2 943 Kč. Dále nám na opravy kostela poskytli dary jednotliví dárci, a tak včetně výnosu veřejné sbírky činil příspěvek na darech celkem 70 891 Kč. Dotačně na opravu kostela přispěla obec Habrovany částkou 150 000 Kč a z Ministerstva kultury jsme obdrželi 417 000 Kč. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplať za jejich štědrost. Velký dík patří zejména obci Habrovany, která se na obnově kostela, která probíhala s přestávkami cca od roku 2004, významně podílela.

Náklady na provoz kostela sestávaly z nákladů na elektřinu 6 025 Kč a na bohoslužebné předměty 1 500 Kč. Kromě odvodu účelových sbírek přispěl náš kostel také částkou 10 190 Kč na fond PULS na podporu kněží a pastorační diecéze.

Co dodat závěrem? Kostel je opraven, schioďště upravené a brána otevřená – čeká jen na nás, abychom jej rádi navštěvovali. To si také ze srdce přeji.

Jan Krček

Radosti a strasti vážanských farníků léta Páně 2018

Uplynulý rok přinesl našemu bezvěžatému kostelíčku uprostřed vsi a jeho ovečkám celou řadu změn. Na jaře se podařilo dokončit poslední etapu opravy střechy. Byla vyměněna krytina nad sakristií, natřeno oplechování střechy v přední části kostela, nainstalovány nové okapy a hromosvody. V letošním roce se snad dočkáme opravy stropu, jenž je v havarijním stavu. O tyto záležitosti se vzorně stará stavební technik našeho děkanátu pan Galata, za což mu velmi děkujeme.

Neděle 10.45 hod. Pamatujete? To byl čas, kdy jsme, usazení v kostelních lavicích, nedočkavě čekali na okamžik, až před vchodovými vraty zavřít skútr našeho otce Michaela. To bylo neklamným znamením, že co nevidět začne mše svatá, tehdy ještě obohacená o katechezi pro děti. Paní katechetka Eva posbírala po kostele dětské osazenstvo, odvedla je do sakristie a podle zvuků, které se odsud ozývaly, započala svoji náročnou krotitelskou činnost. Katechezi měla vždy výborně připravenou podle nedělních liturgických textů tak, aby tomu děti dobře rozuměly. Rodiče díky tomu mohli nerušeně vyslechnout bohoslužbu.

S odchodem otce Michaela a otce Stanislava došlo v tomto ohledu pro nás k neblahým změnám. Katecheze ustaly, nedělní mše přestaly a nám krušné časy nastaly. Považte! Místo nedělních bohoslužeb jen sobotní jednou za čtrnáct dní!

Pak přišla sobota 25. srpna 2018, kdy zde byl uveden do úřadu otec Ondřej. Naše vážanské varhanice nemohly na tuto mši přijít. No, přece první mše nového pana faráře nebude bez varhanního doprovodu! Taková ostuda! Rychle hledám mobil, vytáčím známé číslo a zvu bývalou varhanicí, aby se zúčastnila a svou hrou doprovodila tuto vzácnou chvíli. Jenže Helena protestovala a odmítala hrát na varhany netradičně umístěné pod kůrem ve stínu zpovědnice. Ale zprovoznila tehdy již nepoužívané staré varhany na kůru a hrála na ně. I přes tyto počáteční komplikace proběhlo uvedení a přivítání otce Ondřeje dobře. O zpestření přivítacího ceremoniálu se zasloužila vážanská farnice Magda Krajčová tím, že pronesla několik srdečných vět v polštině, rodném jazyku P. Ondřeje. Ten koukal! Úplně oněměl!

Právě tato sobota odstartovala další událost. Varhanice Helenka nemohla pochopit, proč slušný nástroj stojí dole a nahoře jsou téměř nepoužitelné varhany. Ne, ne, takto to nezůstane, prohlásila rozhodně! Kontaktovala varhannářskou firmu, oslovila několik mužů, kteří byli k vyzvednutí nástroje na kůr třeba, získala svolení pana faráře. Celá akce byla připravována pouhý týden a velkou zásluhu na jejím úspěšném provedení měl mimo jiné i pan Josef Kousal z Rousínovce, protože velmi rychle a precizně zhotovil pod varhany fungl nový podstavec a police na reproduktory. Vlastní vyzvednutí nástroje i s postavením lešení netrvalo víc než 20 minut. Akci řídil pracovník varhannářské firmy. Místo podrobného popisu nabízejíme pár fotografií. Vděk patří ochotným, silným mužům za nezištnou pomoc.

S příchodem adventu ze do našeho kostela nakrátko vrátila paní katechetka Eva. Přišla

Kostel Královopolské Vážany – stěhování varhan

s projektem *Rosu dejte, nebesa* a obnovila i práci s dětmi. Rodiče vypravili své ratolesti s rozžatými lucerničkami a rádi při tom zavzpomínali na dobu, kdy mohly mít děti katecheze každou neděli.

Díky vstřícnosti otce Ondřeje máme teď nedělní mše svaté pravidelně každou sobotu v 18 hodin. Přijďte všichni, kdo oceníte možnost připomenout si, že podle křesťanské tradice se začíná slavit den Páně již v jeho předvečer. Proč? Všichni víme, kdy Pán Ježíš vstal z mrtvých. V noci ze soboty na neděli, jak to i církev od nejstarších dob slaví vigílií na sklonku Bílé soboty. Pro apoštoly, jako pro všechny Židy, začínal den předchozím večerem, takže pro ně to už byla neděle. Když tedy přijdete k nám do Vážan na mši svatou v sobotu večer, nemusíte se vůbec bát, že je to méně důstojná oslava dne Páně. Naopak, konáte dle křesťanské tradice a možná slavíte mši blíže hodiny zmrtvýchvstání než ti, kteří vyrazí v neděli na jednáctou.

A nyní několik informací.

V našem kostele bylo v roce 2018 celkem 6 křtů, 6 pohřbů a 2 svatby.

Jak víte, v našem kostele i v roce 2018 pokračovaly opravy, a proto jsme rádi za vaši finanční podporu. Na provoz kostela a opravy se při pravidelných sbírkách sešlo celkem 117 750 Kč. Mimo to jste také projevíli svoji štedrost a přispěli na vyhlášené mimořádné sbírky celkem 17 600 Kč. Z toho na sbírku Haléf sv. Petra se vybralo 3 500 Kč, na bohoslovce 2 600 Kč, na misie 3 600 Kč, na charitu 3 100 Kč a při sbírce na diecézní fond PULS pak 500 Kč. Misijní činnost jste podpořili při sbírce Misijní koláč částkou 1 950 Kč. Rovněž

jste se zapojili při vyhlášené sbírce pro válkou zničenou Sýrii částkou 4 300 Kč.

Na opravu střechy se podařilo získat dotaci z havarijního programu Ministerstva kultury ve výši celkem 120 000 Kč a částkou 100 000 Kč přispěl Jihomoravský kraj. Potřebu finančních prostředků dále posílil dar ve výši 10 000 Kč, výtěžek z pronájmů polí ve výši 123 131 Kč a bankovní úroky ve výši 3 996 Kč. Celkové náklady na opravu střechy kostela a sakristie v roce 2018 činily 238 917 Kč a byly v převážné míře pokryty právě výše uvedenými dotacemi. Na ostatní opravy bylo vynaloženo celkem 11 470 Kč.

K významným nákladům na provoz kostela v roce 2018 patřily zejména náklady na elektřinu, kterou kostel i vytápíme, v celkové výši 21 524 Kč a také daň z nemovitostí 20 880 Kč. Na podporu kněží a pastorače v diecézi jsme přispěli částkou 35 000 Kč, 7 104 Kč jsme vynaložili na pojištění majetku a za bohoslužebné předměty (hostie, mešní víno) jsme vynaložili celkem 5 756 Kč. Za květiny, literaturu a drobný materiál bylo utraceno 8 590 Kč. Zbývající náklady, služby a bankovní poplatky činily v celkové výši 5 278 Kč. Jak sami vidíte, provoz kostela vyžaduje náklady, které se díky vaší štedré podpoře daří pokrýt, za což vám všem patří velký dík, u větších oprav se však již bez dotací neobejdeme.

Nezbývá než poděkovat všem, kteří se jakkoliv podílejí na chodu vážanské farnosti: paní kostelníci Anežce, varhanicím, lektorům, ministrantům, ženám starajícím se o úklid a výzdobu kostela a popřát vám všem pozhledný rok 2019.

Marie Bendová

Rok 2018 ve Svornosti

Milí přátelé a příznivci Svornosti, je to jako včera, kdy jsem pro Vás psal článek o dění ve Svornosti v roce 2017 a o vích do roku 2018. Opět přišel čas se v rychlosti ohlédnout zpět a udat směr pro rok 2019.

Mnozí z Vás pravidelně navštěvují již zavedené akce, které ve Svornosti pořádáme, ať už jde o ples, kterým rok tradičně zahajujeme, Farní masopust s cimbálovou muzikou Kalečník, Den matek, letní kino, Farní den,

Ahoj prázdninám, Svatováclavské hody, Vánoční turnaj ve stolním tenise, zajímavé přednášky a další. Od roku 2016 v klubovně Svornosti i nadále funguje technicko-modelářský kroužek pro mladé modeláře pod vedením Vladimíra Coufala. Nemůžeme opomenout ani mateřské centrum Pohádka, které pořádá velkou spoustu akcí pro děti – karnevaly, dětské dny, burzy, vzdělávací kurzy atd.

Jedna z věcí, která se v minulém roce dotkla

Technicko-modelářský kroužek

nejspíš nás všech, byla výměna kněžší, která zasáhla naši farnost v polovině roku. Otec Stanislav Pacner i otec Michael Macek u nás sloužili po mnoho let a neloučilo se s nimi snadno. Nicméně rozlučkové setkání na zahradě Svornosti bylo důstojnou akcí a každý farník měl možnost poděkovat Standovi i Michalovi za pomoc, duchovní vedení, společné zážitky a další. Věřím, že tyto vztahy nebudou přerušeny vzdáleností a budeme se s nimi nadále setkávat. Na druhou stranu, když něco skončí, něco jiného může začít. Proto bych chtěl i touto cestou v naší farnosti za Svornost přivítat otce Andrzeje Wasowicze a popřát mu, aby se tu brzy mohl cítit jako mezi svými blízkými, také hodně nadšení, Božího požehnání a trpělivosti.

Co nás čeká v tomto roce? Mimo již zmíněné společenské akce, na které se všichni těšíme i letos, rozjely se např. intenzivní přípravy Misijního dne, o kterém se určitě v blízké době doslechnete. Dále, hlavně v návaznosti na dlouholetou tradici, bych rád vyzval touto cestou mladé lidi a jejich rodiče, aby se chopili příležitosti a pomohli stárkům zorganizovat Svatováclavské hody 2019. Je to krásný zvyk, který pojí mladé lidi a připomíná tradice našich předků, lidové písně a tance. A jak jeden moudrý muž napsal: „Pokud nebudeme přidávat nové lidi, budeme muset stále pracovat s těmi stejnými.“ V tomto případě se „ti stejní“ vdali a oženili, nebo je svatba letos čeká, takže se posílení společenství stárků z řad dospívajících mladých stává čím dál větší nutností. Osobně mám

na hody v Rousínovci jedny z nejhezčích vzpomínek.

Za další bych chtěl vypíchnout úspěšné šachisty, které vede Pavel Švejnoha. Začátkem letošního roku se probojovali do čela okresního přeboru v šachu. Přejeme jim mnoho štěstí do zbytku sezony. Rovněž bych Vám chtěl znovu připomenout, že každou středu od 18 hod si můžete přijít zahrát stolní tenis, nebo si i jinak zasportovat do našeho sálu, který je jinak dost vytížený stolními tenisty Sokola Rousínovců.

Svornost je pro nás místo, kde se můžeme setkávat, prožívat společné chvíle, radovat se, sportovat, vzdělávat se atd. S tím se pojí i fyzická péče o budovu. Na tento rok je naplánována výměna oplocení zahrady, výměna zničeného zastřešení venkovního pódia, brigáda za účelem vyklizení kumbálu, výměna oken na záchodech u kluboven a položení koberce na pódium v sále. Tyto práce se nestanou samy a každá ruka se bude hodit, proto prosíme o Vaši pomoc. Je to přeci místo pro nás všechny.

K závěru chci poděkovat všem, kteří se jakkoliv podíleli a stále podílejí na organizaci akcí pro ostatní, pomáhají s udržováním budovy, přicházejí s nápady, a taky Vám všem, kteří se účastníte života na Svornosti. Vězte, že si Vaši přízně velmi vážíme.

Zároveň bych tímto chtěl vyjádřit velký dík Ivetě Bukovské a všem lidem, kteří stojí za mateřským centrem Pohádka a věnují zdarma svůj čas „cizím“ dětem. Jejich práce je často pro ostatní neviditelná a velmi náročná, ale rozhodně smysluplná. Vážme si jejich úsilí vkládaného do nejmladší generace.

Rozloučím se výzvou pro nás všechny, kteří spíš více než méně žijeme podle biblických hodnot. Přirozenou lidskou vlastností je sdílet dobré i špatné zkušenosti a zážitky s dalšími lidmi. Protože jsme Katolický vzdělávací spolek, nebojme se mluvit s lidmi v našem okolí o hodnotách a principech, ve které věříme. Pokud budeme vlastním příkladem a otevřeností přitažliví pro lidi, naše společenství nebude mít nikdy nouzi o silné osobnosti, které pozvednou i celou naši farnost.

Za Svornost Vám přeji úspěšný a šťastný rok 2019.

Lukáš Hromek

Tříkrálová sbírka trochu jinak

Máme za sebou další ročník Tříkrálové sbírky, která již tradičně probíhá počátkem ledna. V Rousínově se v roce 2019 vybralo do charitních kasiček celkem **130 846 Kč**, což je vůbec nejvíce od doby, kdy tato sbírka byla v Rousínově poprvé organizována.

Tradice tříkrálového koledování na pomoc potřebným byla započata v olomoucké arcidiecézi již v roce 2000 (vybralo se tenkrát 8,4 mil. Kč). Ostatní diecéze se zapojily hned v následujícím roce 2001, kdy se celkově vybralo již 31,9 mil. Kč. Nebyla však hned organizována ve všech farnostech, ty se zapojovaly do této užitečné akce postupně.

U nás v Rousínově a přilehlých obcích započala Tříkrálová sbírka v lednu 2002 a vybralo se tenkrát 37 992 Kč. V tomto roce však Čechy zasáhly velké povodně, a tak se zrodil nápad pomoci zatopeným obcím finanční sbírkou. Proto se i v Rousínově konala sbírka na pomoc vybrané obci v Čechách (po dohodě Ing. Františka Havíře, starosty města Rousínova, se starostkou dané obce) a pomocí stejných charitních pokladniček se v září 2002 podařilo vybrat 103 820 Kč. Tyto peníze pak byly prostřednictvím olomoucké charity obci odeslány.

Protože se tyto dvě sbírky (v lednu a září) uskutečnily brzy po sobě, rozhodli jsme se v lednu 2003 již další sbírku neorganizovat.

Další Tříkrálová sbírka byla tedy až v lednu 2004 a vybralo se celkem 59 237 Kč. Postupně se tuto tradici dařilo víc a víc dostávat do povědomí občanů a pomáhala tomu i propagace pomocí tisku a televize. Výnosy ze sbírek se zvyšovaly jak v Rousínově, tak na celostátní úrovni. V roce 2016 bylo poprvé v Rousínově vybráno víc jako 100 tis. Kč (přesně 102 770 Kč) a na celostátní úrovni v roce 2017 výnos z Tříkrálové sbírky poprvé prolomil hranici 100 mil. Kč (vybralo se 102 743 159 Kč).

Ten, kdo by chtěl vědět více, např. kolik se vybírá v jednotlivých diecézích České republiky, na jaký účel se vybrané finanční prostředky použily a další podrobnosti, ať navštíví internetové stránky www.trikralovasbirka.cz. Ti mladší to zvládnou bez problémů a vám starším to na internetu najdou a vy si to pak můžete přečíst.

Nyní bych se však chtěl ještě zmínit o jedné

velmi důležité věci a tou je realizace Tříkrálové sbírky. Jak každý jistě pochopí, aby se taková sbírka mohla vůbec zorganizovat, potřebuje schopné a ochotné lidi. A tady patří velký dík všem těm, kteří se kdy u nás v Rousínově a i v přilehlých obcích aktivně účastnili této sbírky buď jako koledníci, nebo jako vedoucí skupinek. Byla to jistě velká škola pro mladé koledníky a na druhé straně také ukázka toho, že ne vždy byli všichni navštívení přívětiví a ochotní do kasičky přispět.

Ale k tomu, aby vůbec mohly tyto skupinky koledníků na svoji pouť po domech a bytech vyrazit, musí být někdo, kdo jim připraví vše potřebné, a tím je asistent Tříkrálové sbírky.

To máte před započatím sbírky: zajistit vedoucí tříkrálových skupinek (v roce 2019 jich bylo 21) a jejich koledníky a přidělit jim oblast, ve které budou koledovat, obvolat vedoucí skupinek a získat od nich číslo občanského průkazu, připravit a vyplnit průkazky pro vedoucí skupinek, připravit seznamy a přidělit čísla pokladniček. Dohodnout na městském nebo obecním úřadě protokolární zapečetění všech 21 pokladniček a současně domluvit, zda by termín tříkrálového koledování nevyhlásili v rozhlase, na daný termín se dostavit na úřad s pytlíkem pokladniček a zapečetit je a spolupodepsat se zástupcem úřadu. Dohodnout s příslušným pracovníkem oblastní Charity, kolik mají dodat propagačních materiálů (cukry a letáčky). Dle přidělených propagačních materiálů od oblastní Charity rozdělit tyto propagační materiály pro jednotlivé vedoucí skupinek tak, aby to odpovídalo počtu navštívených domácností v přiděleném úseku, kde má daná skupina koledovat. Pak obvolat vedoucí skupinek a dohodnout s nimi předání zapečetěných pokladniček a propagačních materiálů. Dle potřeby se sám zúčastnit sbírky jako vedoucí skupinky.

Po ukončení sbírky: převzít od vedoucích skupinek zpět pokladničky s obnosy a průkazkou. Poté, co byly odevzdány všechny pokladničky, dohodnout s příslušným pracovníkem městského nebo obecního úřadu termín, kdy je možné přijít s pokladničkami na úřad, aby mohly být protokolárně rozpečetěny. V daný termín dorazit na úřad alespoň ještě s jedním pomoc-

níkem, který pomůže s počítáním obsahu pokladniček, každou pokladničku spočítat samostatně do výčetky v excelu, aby pak mohla být vyhotovena celková výčetka za celé město (obec). Po spočítání obsahu všech pokladniček a sepsání protokolu vzít finanční částku (je to docela těžké) a odnést domů, doma do vyzvednutých sáčků z pošty nasáčekovat kovové peníze dle počtu na sáčku, pak vše znovu vzít a zajet na poštu a peníze odevzdat na účet Charity. Odeslat kopii ústřížku složenky a průkazky včetně protokolu o sčítání sbírky na oblastní Charitu, připravit schůzku pro koledníky a koupit pro ně občerstvení, obvolat vedoucí skupinek, ať přijdou na schůzku, tam je seznámit s výsledky koledování, poděkovat, popř. pro koledníky dohodnout zájezd na společné setkání koledníků v Brně. Napsat článek do městského, popř. do Farního zpravodaje, dát výsledky Tříkrálové sbírky panu faráři, aby je přečetl při ohláškách v kostele.

Něco o tom vím, protože jsem tuto službu dělal a sedmkrát Tříkrálovou sbírku v Rousínově organizoval v letech 2002–2008.

Jak vidíte, je toho docela dost. I když se některé činnosti trochu zjednodušily, zdá se mi, že paní Júlíe Havířová je zaměstnankyní městského úřadu, pokud by převzal tuto organi-

zaci někdo jiný, bylo by nutné všechny tyto činnosti zajistit tak jako dřív.

Po mně tuto službu převzal František Havíř ml. a dělá ji doposud, právě za vydatné podpory jeho maminky p. Júlíe Havířové.

Oběma bych touto cestou chtěl moc poděkovat za tuto službu, kterou vykonávají, a doufám, že jim to ještě nějaký čas vydrží.

Výsledek Tříkrálové sbírky 2019 v porovnání s rokem 2018

Místní část	2018	2019	rozdíl	%
Rousínov město	30 804	32 455	1 651	105,4
Rousínov sídliště	11 318	15 909	4 591	140,6
Kr.Vážany	20 480	19 524	-956	95,3
Kroužek	14 646	16 100	1 454	109,9
Rousínovec	13 485	16 801	3 316	124,6
Slavikovice	9 965	10 420	455	104,6
Čechyně	11 136	12 109	973	108,7
Vítovice	7 041	7 528	487	106,9
Rousínov celkem	118 875	130 846	11 971	110,1
Velešovice	19 500	22 300	2 800	114,4
Habrovany	27 611	26 224	-1 387	95,0
Olšany	14 886	15 862	976	106,6
Z toho dle farností :				
Farnost Rousínov	110 854	126 094	15 240	113,7
Farnost Kr.Vážany	70 018	69 138	-880	98,7
Celkem	180 872	195 232	14 360	107,9

Václav Slovák

Spolčo náctiletých

Příchodem otce Ondřeje nastaly ve farnosti velké změny. Je těžké pro nás farníky zvyknout si, ale věrme, že i pro otce Ondřeje.

Dětská mše

Budme trpěliví. Uplynulo půl roku od jeho příchodu a já si dovoluji vyzdvihnout první pozitiva jeho pastorační práce. Dětské mše ožily a přichází na ně stále více radostných dětí, otec Ondřej je velmi dobře vnímán dětmi a především mládeží, což je velmi dobré. Naši náctiletí se na jeho impulz scházejí každý pátek na faře. Povídá se o životě, o plánech každého z nich, modlíme se a podnikáme zážitkové výlety, jejichž iniciátorem je právě „náš otec Ondra“, jak mu říkáme. Naši mladí jsou moc šikovní, vrhnou se do všeho s velkým nasazením. Na Štědrý den připravili scénku na dětskou „Půlnoční“ a trénují písničky na dětské mše. Aktivně se účastní příprav na Misijní den. Jsem moc ráda, že se každý pátek rádi vracejí do své klubovny a že si najdou čas pro sebe navzájem, ale i pro dobrou věc.

Poprosili jsme je, aby nám napsali pár vět o tom, jak vidí své spolče právě oni.

„Na začátku školního roku vytvořila naše mládež, díky impulzu otce Ondřeje, své vlastní společenství. Scházíme se v bývalé klubovně Kokosů na faře. Již jsme si tuto klubovnu stihli uklidit a postupně si ji upravujeme, abychom se zde cítili příjemně a měli jsme vše potřebné po ruce. Setkáváme se vždy v pátek po dětské mši. Obvykle se sejdem už chvíli před mší, abychom mohli naladit naše hlasivky a pomoci (každý dle svých schopností) při dětské mši. Na faře se věnujeme sdílení našich zážitků uplynulého týdne, modlitbě a také občerstvení těla naší oblíbenou pizzou, kterou nám otec Ondřej vždy obětavě připraví. Momentálně vytváříme zpěvníček na dětské mše pro děti a připravujeme zábavnou pasáž dramatického čtení inspirovaného stvořením světa a rolí andělských bytostí určenou na blízkící se farní masopust. A nebude to naše premiéra, neboť jsme již jednu scénu předvedli. Ta se odehrála během dětské půlnoční mše na

Vánoce. A byla příjemným zpestřením pro malé i velké, kteří mohli cítit, jak v naší mládeži tepe energie, kterou jsme připraveni využít i ve farním společenství. Těž se snažíme společně podnikat za doprovodu otce Ondřeje a Evy Modlitbové i nějaké další akce – například připravovaný výlet na Pálavu. Tímto článkem chceme také pozvat i další mladé lidi, aby si za námi přišli popovídat a prožít příjemný páteční večer.

Eliška Havlíčková

Doufáme, že do našeho spolče přibudou další mladí, jak Eliška napsala, a naše farnost tak ožije, neboť mládí ve farnosti je vždy pozitivní. Chtěla bych našim mladým poděkovat za práci pro farnost. Díky, že jsem je mohla poznat a být jim blízkou, je to pro mě nová práce plná nových poznatků a moc za ni děkuji. Vás, farníky, prosíme společně s P. Ondřejem za modlitbu pro naše děti ve farnosti a za dar Ducha svatého.

Eva Modlitbová

Mládež

Významné opravy v našich farnostech v roce 2018

1. Oprava věže a fasády kostela sv. Maří Magdalény

V roce 2017 byly provedeny práce na opravě krovu a oplechování věže kostela. Byla instalována nová báně a vrácen původní kříž na vrchol věže. Celkové náklady dosáhly za 1 580 000 Kč a byly kryty Programem záchrany architektonického dědictví (PZAD) Ministerstva kultury. Město Rousínov přispělo částkou 300 000 Kč a zbývající část byla uhrazena z vlastních prostředků farnosti Rousínov.

V roce 2018 pokračovaly opravy dokončením opravy věže kostela. Náklady na dokončení střechy byly cca 900 000 Kč. Dále se pokračovalo opravou fasády věže kostela a také celkovou opravou věžních hodin tak, aby věžní hodiny dostaly původní podobu, kterou se podle původních fotografií podařilo zjistit. Rovněž se řešila barevnost fasády kostela, aby se kostel více přiblížil původnímu barevnému kontrastu. Pro některé z nás byla tato nová barevná kombinace po demontáži leštění překvapením, ale myslím, že již jsme ji přijali za svou. Opravu fasády věže kostela prováděla

Kostel sv. Maří Magdalény – oprava věže

stavební firma Renova Hodonín, která má v oblasti oprav církevních památek, a nejenom církevních, to nejlepší renomé.

Celkové náklady na opravy provedené v roce 2018 dosáhly výše 1 833 405 Kč.

Financování umožnila dotace z programu (PZAD) Ministerstva kultury, Jihomoravský kraj přispěl částkou 270 000 Kč a nemalou částkou se na financování této opravy podílelo i město Rousínov, které přispělo částkou 410 000 Kč, zbývající částku uhradila farnost Rousínov ze svých vlastních finančních pro-

středků a finančních prostředků od dárců, kteří na opravu kostela přispěli samostatně.

Pokud se podaří získat finanční prostředky i pro rok 2019, mělo by se pokračovat ve výměně oken věže a opravě fasády kostela, nejprve severní část (od silnice) a pak druhá strana kostela a čelní část kostela.

Kostel Kr. Vážany – oprava střechy sakristie

2. Oprava střechy kostela sv. Filipa a Jakuba v Královopolských Vážanech

V roce 2018 byla dokončena oprava střechy kostela – byl proveden nátěr plechové krytiny nad presbytářem a byl opraven krov a vyměněny střešní tašky za nové nad sakristií kostela.

Celkové náklady na tyto práce, které provádí firma Střechy 1. Slezská z Brna, dosáhly za rok 2018 výše 238 917 Kč.

Na pokrytí nákladů oprav se podařilo získat dotaci 120 000 Kč z Programu záchrany architektonického dědictví Ministerstva kultury, částkou 100 000 Kč přispěl Jihomoravský kraj a zbývající část byla uhrazena z vlastních prostředků farnosti Královopolské Vážany.

V roce 2019, pokud se podaří získat dostatek finančních prostředků, bychom chtěli začít prá-

Kostel Habrovany po opravě fasády

ce na opravě stropu lodi kostela, který je v havarijním stavu. Pokud práce započnou, bude nutně kostel na nezbytnou dobu zcela uzavřít.

3. Oprava fasády a okap. chodníku kostela Nejsvětější Trojice v Habrovanech

Celkové náklady opravy činily 782 531 Kč.

Podobné informace o této opravě jsou uvedeny přímo v článku o dění v kostele Nejsvětější Trojice v Habrovanech za rok 2018 (viz článek v tomto zpravodaji).

Misijní den v Rousínově

Letošní rok byl papežem Františkem vyhlášen rokem misijním. Mottem papežských misijních děl je věta z evangelia: „Jdete ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28, 19-20)

Po celém světě se díky misionářům šíří evangelium a lidé v různých koutech světa díky nim poznávají našeho Pána Ježíše Krista. Pomáhají lidem v chudých zemích. Každý z nás pokřtěných by měl být takový misionář a šířit evangelium, víru a lásku našeho Pána Ježíše Krista všude tam, kam půjde. Všichni ale nemáme možnost stát se misionáři a šířit víru v exotických a chudých zemích. Můžeme ale být blízko těm, kteří chtějí poznat Ježíše, třeba v zaměstnání ve svém městě či vesnici. Nebo je v neposlední řadě možné misionářům pomoci například finanční podporou. Tomu všemu se musíme učit. Velmi krásnou motivací, jak v lidech najít solidaritu, je učit pomáhat už naše děti. Proč děti? Protože právě ony mají neuvěřitelnou sílu nadchnout se pro dobrou věc, touží po poznání a vnímají potřebu druhých. Dokáží tak přesvědčit i své rodiče k těmto aktivitám. Stává se pak, že se i celé rodiny díky dětem věnují misijnímu dílu.

Napadlo nás, že by i naše farnost mohla uspořádat Misijní den, na který by pozvala právě děti a rodiny věnující se misijním aktivitám. Právě tímto setkáním můžeme vytvořit nové přátelství a naše farnost může být obohacena řadou nových motivací, které by pomohly vzbudit v nás farních misijního ducha, neboť, jak již bylo psáno, každý z nás by měl být misionářem.

Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli a dále podílejí na těchto opravách. Jmenovitě P. Michaelovi Mackovi, který se pustil do opravy kostela sv. Maří Magdalény, Janu Krčkoví, který organizuje opravy kostela Nejsvětější Trojice v Habrovanech a velký dík patří panu Ing. Pavlu Galatovi, manažeru stavebních investic slavkovského děkanství, který má tyto opravy na starosti.

Podle podkladů Pavla Galaty upravil

Václav Slovák

Misijní farní den bude 18. května 2019. Vše zahájíme mší svatou za účasti brněnského biskupa a následně bude pro děti připraven program. Děti navštíví pět herních stanovišť, která budou rozmístěna v blízkosti kostela svatého Václava. Těchto pět stanovišť bude představovat pět kontinentů. Hry budou tematicky zaměřené na kontinent, budou ozřejmovat jeho přírodní podmínky a život tamějších lidí. Během programu se budou prodávat misijní výrobky na misijním jarmarku a podávat se bude i misijní káva. Pro účastníky bude připraveno občerstvení. Peníze vybrané na misijním jarmarku věnujeme právě na misie. Na konci odpoledne bude pro děti připraveno divadelní představení v podání divadelního spolku D.A.V.A.

Budeme rádi, když se naši květnové akce zúčastníte a pomůžete nám s organizací. Přestože se jedná o akci naší farnosti, rádi bychom pozvali například děti z misijního papežského díla – misijní klubíčka naší diecéze, děti a rodiny věnující se misíím nebo i nějakého misionáře. Na tuto akci potřebujeme mnoho dobrovolníků a pořadatelů. Každá, i malá pomoc je vítána a věříme, že spolu strávíme krásný čas, věnovaný dobré věci. V těchto dnech probíhá setkání skupinek, které mají na starosti např. hry, občerstvení, propagaci, misijní jarmark či technické zázemí atd. Můžete se přidat, rádi vás zapojíme.

Tak pojďme a pomozme tam, kde je třeba. Naučme naše děti, jak pomáhat chudým, jak poznat život lidí a především dětí, které potřebují naši lásku a pomoc.

Staňme se misionáři a šířme lásku Kristovu do celého světa.

Eva Modlitbová

Otec Josef Mareček jubilující

Dne 11. března 2019 tomu bude 95 let, co se narodil náš bývalý duchovní správce a děkan, otec Josef Mareček. V naší farnosti Rousínov a posléze i ve farnosti Královopolské Vážany působil bezmála 30 let. Hlásal nám Boží slovo v dobách komunistické normalizace, kdy přihlásit se ke katolické víře bylo často dílem osobní odvahy. Křtil naše děti a pohřbíval naše zemřelé, ale byl také zdatným organizátorem autobusových poutí do daleké ciziny.

Poctivě se také staral o naše kostely a organizoval jejich opravy.

Napadlo nás, že bychom ho u příležitosti jeho životního jubilea mohli znovu navštívit v kněžském domově na Moravci, tak jak tomu bylo již při jeho 90. narozeninách, a poblahopřát mu.

Otce Josefa bychom chtěli navštívit v neděli 10. března ve 14 hod.

Jeho návštěvu jsme předem domlouvali s naším bývalým duchovním správcem otcem Michaelem Mackem, který nyní na Moravci působí a spravuje zde svěřené farnosti, takže bychom se mohli s ním také krátce pozdravit, popř. navštívit jeho kostel.

Pokud bude dostatečný zájem, zajistíme na tuto cestu autobus. Přihlaste se proto, prosím, co nejdříve. Bližší informace budou ještě

P. Josef Mareček

v ohláškách. Moravec není daleko, cesta tam trvá cca 56 minut, vyjeli bychom tedy z Rousínova ve 13 hodin.

Předpokládaný odjezd z Moravce do Rousínova by byl přibližně v 16 hodin.

Abychom otce Josefa moc nezatěžovali nějakými přípravami na naši návštěvu, přivezli bychom občerstvení (koláčky a zákusky) s sebou.

Myslíme si, že naše návštěva otce Josefa určitě potěší a rád se s námi setká.

Václav Slovák

Seznam plánovaných akcí na rok 2019

- 26. 1. Ples MO KDU ČSL a spolku Svornost
- 2. 2. Zimní pouť do Křtin
- 3. 3. Farní masopust ve Svornosti
- 8. 5. Pěší pouť do Žarošic
- 24. 5. Noc kostelů v kostele sv. Barbory ve Velešovicích
- 18. 5. Misijní pouť
- 7.–8. 6. 24hodinové čtení z Bible ve Velešovicích

- Červen** Autobusová pouť
- 21. 6. Táboraček na faře – závěr školního roku
- 21. 7. Hodová mše u sv. Maří Magdalény
- Srpen** Vícedenní pouť
- 6. 9. Žehnání aktovek – kostel sv. Václava
- 15. 9. Farní pouť k Panně Marii Bolestné na Lutřstěk
- 29. 9. Václavské hody u sv. Václava

